

Olsztyn, dnia 19 stycznia 2016 roku

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 roku, poz. 267 ze zm.) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w składzie:

Przewodnicząca - Bogusława Dobkowska
Członkowie - Dariusz Lewandowski
- Katarzyna Grochowska-Leśniarek

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 14 stycznia 2016 roku wniosku Stowarzyszenia Obrony Zwierząt o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie z dnia 27 listopada 2015 roku (znak: SKO.61.48.2015)

rozstrzygnęło

utrzymać w całości własną decyzję z dnia 27 listopada 2015 roku (znak: SKO.61.48.2015).

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 24 listopada 2014 roku (znak: RBK.6140.1.5.2014) Wójt Gminy Mrągowo zezwolił Tomaszowi Wieleba na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie Gminy Mrągowo oraz na prowadzenie Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt znajdującego się na działce nr 170/3 w miejscowości Bagienice Małe gm. Mrągowo.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2015r. Stowarzyszenie „Obrona Zwierząt” wniosło o stwierdzenie nieważności ww. decyzji. Decyzji zarzucono brak wymaganego prawem określenia obszaru działalności prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt, zezwolenie określa położenie schroniska dla bezdomnych zwierząt we wsi, co stanowi jedynie o miejscu świadczenia usług przez przedsiębiorcę. Pominięcie w treści decyzji określenia obszaru działalności schroniska pozostaje w oczywistej i wyraźnej sprzeczności z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który nakazuje obligatoryjne zawarcie takiego określenia w zezwoleniu. Podniesiono, iż ustawa wyraźnie rozróżnia miejsce świadczenia usług od obszaru działalności. To pierwsze jest podstawą dla określenia organu właściwego do wydanie zezwolenia, gdyż zezwolenia udziela wójt właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług, a także zastosowania odpowiedniego prawa miejscowego. Określenie obszaru jest merytorycznym przedmiotem wniosku oraz istotną treścią decyzji o zezwoleniu. Nie ma więc możliwości, aby zacierać istotną różnicę między miejscem a obszarem. Wskazano, iż ustawa o czystości i porządku nie zawiera legalnej definicji „obszaru działalności”, ale nie ma przeszkód, by znaczenie tego pojęcia precyzyjnie ustalić w drodze wykładni przepisów prawa. Zdaniem stowarzyszenia przez „obszar działalności objętej pozwoleniem” jak i przez „obszar świadczenia usług” schroniska dla bezdomnych zwierząt, rozumieć należy obszar, z którego pochodzą zwierzęta przyjmowane do schroniska, tj. ten, na jakim zostały znalezione lub złapane, co z kolei wyznacza zbiór usługobiorców działalności schroniska. Brak określenia tego obszaru powoduje zjawisko nieograniczonego przyjmowania do jednego schroniska zwierząt z wielu gmin i przepełniania schronisk, wbrew względem właściwej opieki nad nimi.

Postanowieniem z dnia 11 września 2015 roku (znak: SKO.61.48.2015), Kolegium wszczęło z urzędu postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności wskazanej powyżej decyzji Wójta Gminy Mrągowo.

Decyzją z dnia 27 listopada 2015 roku (znak: SKO.61.48.2015), która jest przedmiotem niniejszego posterowania, Kolegium odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 24 listopada 2014 roku (znak: RBK.6140.1.5.2014).

Powyższe rozstrzygnięcie zakwestionowało Stowarzyszenie wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W motywach wniosku podano, że wniosek Stowarzyszenia o stwierdzenie nieważności decyzji nie opierał się na takim czy innym rozumieniu pojęcia „obszaru działalności prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt” określonego w

zezwoleń, lecz na braku jakiegokolwiek określenia tego obszaru. Wobec tego, decyzja Wójta w sposób rażący, naruszyła przepis art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który stanowi jasno i precyzyjnie sformułowaną normę, że „zezwoleń powinno określać przedmiot i obszar działalności objętej zezwoleń”. Ustalenie tego faktu, wbrew stanowisku SKO, nie wymaga wykładni prawa, ani też nie ma rozbieżności w orzecznictwie sądowo-administracyjnym co do tego, że określanie „obszaru” jest obligatoryjnym elementem zezwoleń.

Przystępując do rozpatrzenia niniejszej sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

Odwołujące Stowarzyszenie konsekwentnie podnosi, że decyzja zezwalająca na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt została wydana w niniejszej sprawie z rażącym naruszeniem art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminach (Dz.U.2013.1399 j.t. ze zm –zwanej dalej ustawą), w myśl którego zezwoleń powinno określać przedmiot i obszar działalności objętej zezwoleń. W ocenie Stowarzyszenia rażące naruszenie tego przepisu objawia się tym, że „zezwoleń określa jedynie miejsce świadczenia usług przez przedsiębiorcę, pomijając określenie obszaru działalności schroniska” (wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji). Natomiast we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Stowarzyszenie zarzuciło zezwoleń, że brak w nim „jakiegokolwiek określenia tego obszaru”.

Należy zatem podkreślić, że na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. można stwierdzić nieważność decyzji jedynie w przypadku naruszenia prawa, któremu przypisać można charakter rażący. Jak się powszechnie przyjmuje, o rażącym naruszeniu prawa mówić można tylko wówczas, gdy proste zestawienie rozstrzygnięcia z treścią zastosowanego przepisu prawa wskazuje na ich oczywistą niezgodność. Oznacza to, że warunkiem uznania naruszenia przepisu za rażące jest istnienie jasno sformułowanej normy prawnej, której treść nie wymaga wykładni (wyrok NSA z dnia 8 kwietnia 2010 r. I OSK 817/09). Nie może dlatego stanowić podstawy dla stwierdzenia nieważności decyzji przyjęta wykładnia przepisu, co do którego istnieje wyraźny spór w judykaturze, a różne sposoby interpretacji dają się uzasadnić z jednakową mocą (wyrok NSA z dnia 6 lutego 2006 r. o sygn. akt I FSK 439/05, ONSAiWSA 2007/1/13).

Nadto, rażące naruszenie prawa musi być na tyle drastyczne, aby wyeliminowanie z obrotu prawnego decyzji dotkniętej takim naruszeniem stanowiło ważniejszą wartość niż zasada trwałości decyzji ostatecznej (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 marca 2012 roku, sygn. akt II SA/Wa 2422/11).

Zdaniem Kolegium należało odmówić stwierdzenia nieważności zezwoleń bowiem termin pojęcie „obszar działalności” użyte w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy:

- po pierwsze i najważniejsze, wymaga wykładni (czemu Stowarzyszenie nie zaprzeczyło we wniosku o stwierdzenie nieważności),
- po drugie, interpretacja tego terminu na gruncie ustawy o czystości i porządku w gminach nie jest jednoznaczna. Na dowód czego Kolegium w zaskarżonej decyzji przytoczyło dwie definicje wskazanego terminu.

Odnosnie zaś zarzutu zawartego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Kolegium wskazuje, że nie zgadza się ze stanowiskiem Stowarzyszenia, iż w decyzji organu pierwszej instancji brak było określenia „jakiegokolwiek obszaru” prowadzonej działalności. W decyzji tej Wójt bowiem określił, że udziela zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami na terenie Gminy Mrągowo, a za „obszar działalności objętej zezwoleń” może być uznany także obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane (tak, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 marca 2015 r., II OSK 2136/13).

Mając na uwadze przedstawioną argumentację, orzeczono jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna, nie służy od niej dalszy środek odwoławczy.

Na decyzję przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie. Skargę składa się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, ul. M. Kajki 10/12, 10 – 457 Olsztyn, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia Stronie niniejszej decyzji. Skarga powinna odpowiadać wymogom przewidzianym przez art. 57 § 1 w związku z art. 46 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 roku, poz. 270, ze zm.), tzn. powinna zawierać oznaczenie sądu, imię, nazwisko lub nazwę skarżącego, oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby, a w razie ich braku – adres do doręczeń, wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności skarga dotyczy, określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego; podpis osoby wnoszącej skargę, a w przypadku wniesienia jej przez pełnomocnika – jego podpis z załączeniem do skargi pełnomocnictwa. Do skargi należy dołączyć jej odpisy w ilości po jednym egzemplarzu dla każdej ze stron uczestniczących w postępowaniu administracyjnym oraz dla organu, którego decyzja jest przedmiotem zaskarżenia.

Przewodniczący - *[Signature]*
Członkowie - *[Signature]*
- *[Signature]*

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie „Obrona Zwierząt”, ul. 11 Listopada 29; 28-300 Jędrzejów
2. Tomasz Wieleba, ul. Wojska Polskiego 6E/51; 11 -700 Mrągowo,
3. Wójt Gminy Mrągowo (z aktami sprawy)

